

TORVSTRØETS ANVENDELSE I FJØSET

FRIT BEARBEIDET I UTDRAK AV: „OM TORFSTRØ“

AV DR. HJALMAR VON FEELITZEN OG KULTURINGENIØR AND. BAUMAN

SOM FØLGE AV torvstrøets utmerkede egenskaper egner det sig særlig til at strø under kreaturerne. Dyrene erholder et mykt og tørt leie, uttømmingerne absorberes og bevares og luften i fjøset blir frisk og ren.

Som bekjent vil urinen meget snart gjære, hvorved blandt andet dannes kulsur *ammoniak*, som forflygtiges og gaar bort i gasform. Andre strømaterialer, som f. eks. halm, sagspon m. fl., har en yderst ringe evne til at hindre gjæring eller til at opsupe ammoniakken. Derfor kjender man den stikkende ammoniaklugt i næsen, naar man kommer ind i et fjøs, hvor der strøes med halm eller sagspon, og som ikke nylig er luftet og rengjort. Nu er det vistnok saa, at lugtenerverne er en ualmindelig skarp reagens overfor ammoniak, saaat man merker den, selv om yderst smaa mængder forefindes i luften, men i ethvert fald er ammoniaklugten et bevis paa, at urinen undergaar en gjæring, og at tap av værdifulde plantenæringsstoffer paa den maate kan opstaa. Desuten er det naturligvis ikke sundt for kreaturerne at staa i denne ammoniakatmosfære, som angriper baade øine og aandedrætsorganer.

I denne henseende har torvstrø et aldeles avgjort fortrin for andre strømaterialer, og dets absorbtionsevne gjør sig herved særlig gjældende. I et fjøs, hvor man anvender torvstrø i tilstrækkelig mængde, kjender man aldrig lugten av ammoniak. Der er foretat flere videnskabelige forsøk, som beviser rigtigheten herav.

Foruten ammoniak absorberer torvstrøet ogsaa en del andre skadelige gaser; saaledes har det vist sig, at *kulsyremængden* er merkbart lavere, hvor man anvender torvstrø istedetfor halm.

Torvstrø har ogsaa evne til at opsupe *vanddampe* fra luften, og en rikelig anvendelse av dette strømateriale er det bedste middel til at hindre, at fugtighet avsætter sig paa fjøsets vægger og tak.

En anden iagttagelse, som man har gjort ved torvstrøets anvendelse, er at *fjøstemperaturen* sedvanligvis er *lavere* end ved anvendelse av halm som strømateriale. Dette, som kan ansees som en fordel om sommeren, men som en ulempe i den kolde aarstid, tør bero paa, at torvstrøet faar ligge for længe og indeholder en for stor fugtighetsmængde, hvorved saaledes fordampningen med efterfølgende synkning av temperaturen blir større. Hvor man ofte ombytter torvstrøet, tør nogen merkbart forskjell ikke forekomme.

I torvstrøets favor regnes ogsaa ifølge tyske opgaver, at dette strømateriale *indtar saa liten plads* sammenlignet med halm. Som en følge derav skulle ogsaa torvstrøgjødselen opta mindre plads end halmstrøgjødselen, hvilket særlig er fordelagtig paa steder, hvor man har litet rum.

Pr. ko anvendes ialmindelighet 3 kg. torvstrø pr. dag. Dette blir for ca. 8 maaneder 10 baller torvstrø pr. ko, men i almindelighet brukes ikke saameget som halvdelen herav.